"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ଶୁଣାଣି ହେଉଛି, ବାବା ତୁମକୁ ଦୁଃଖରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ସୁଖକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସର୍ବଦା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବା ତଥା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାର ଆଜ୍ଞା ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ କାହିଁକି ମିଳୁଛି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକିନା ଏବେ ଅନ୍ତିମ ବିନାଶର ଦୃଶ୍ୟ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବ । ସେହି ସମୟରେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସ୍ଥିର ରହିବ, ସବୁ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ମିରୁଆ ମୌତ ମଲୁକା ଶିକାର ଅର୍ଥାତ୍ କାହାର ସର୍ବନାଶ ତ କାହାର ପୁଷମାସ... ଏପରି ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲାବାଲା ଯୋଗୀ ପିଲାମାନେ ହିଁ ମଉଜରେ ରହିବେ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ଯେ ଆମେ ତ' ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡି ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ଯିବୁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି ଅଥବା ଆତ୍ମାକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଆତ୍ମାମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁତ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ସେହି ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକ ଶିବବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ସମସ୍ତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ କ'ଣ ମାଗିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ଏମାନେ ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତଳକୁ ଖସିଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଆସି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଛୋଟ ବଡ ସମସ୍ତଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ସମସ୍ତେ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ମୋତେ କେତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆ ପରଦେଶରେ ଆସ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଯେବେ ପତିତ-ପାବନ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ବିକାରୀ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ, ତାହା ପୁଣି ତମୋପ୍ରଧାନ ଶରୀରରେ । ସତୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆରେ ମୋତେ କେହି ମନେପକାଇନଥା'ନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖୀ କରିଦେଉଛି । ତେବେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କେବଳ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସତସଙ୍ଗ ମାନଙ୍କରେ କେବଳ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ପଢ଼ି ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଙ୍କରେ ପଡି ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ, ତାହା ହେଲା ସୁଖଧାମ । ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ବିଚରା ଅବଳାମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ସର୍ବଦା ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ହେବ ବା ଆମକୁ ପୁଣି ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ସବୁ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ହିଁ ରହିବ । ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ଆସିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ' କଳ୍ପର ଆୟୁଷକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଏହାକୁ ହିଁ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନକୁ କୁହାଯାଉଛି ଘୋର ଆଲୋକ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏବେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବ ତେବେ କହିବ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ, ଆମେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ହେବୁ । ଏହିଭଳି କଥା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତସଙ୍ଗରେ ହୋଇନଥାଏ । ସେସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ଏବେ ତୁମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛ । ପ୍ରାଚୀନ ଋଷି ମୁନିମାନେ ଆଦି କହୁଥିଲେ ଆମେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହୁଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିନଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଭକ୍ତି ଚାଲିଛି । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ଏଠାରେ ଢ଼େର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ' ଏକମାତ୍ର ଅଦ୍ୱୈତ ଧର୍ମ ଥିଲା, ପରେ ପୁଣି ଦ୍ୱୈତ ଧର୍ମ ହେଉଛି । ଅନେକ ଧର୍ମ ହେବା ଦ୍ୱାରା ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଚାଲ୍ ହିଁ ଏଭଳି ଅଟେ । କାହାକୁ ବି ଅଲଗା କରିଦେଲେ ତେବେ ପରସ୍ପରର ଲଢ଼େଇ କରି, ବିଭାଜିତ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ଏମିତି କେହି ଜଣେ ହେଲେ ନାହାନ୍ତି ଯିଏକି ଜାଣିଥିବେ ଯେ ଏହାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଶିବବାବା ଆମର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବଡ ଲୋକମାନେ ଚିଠି ଲେଖିଲାବେଳେ ତଳେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବାଧାରୀ ବୋଲି ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏବଂ ଏହି ଦାଦା ମଧ୍ୟ ତୁମର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବାଧାରୀ ଅଟୁ । ମୁଁ ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ମୁଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ କହୁଛନ୍ତି ଦୂରଦେଶରେ ରହିଲାବାଲା... ଏହାର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଆମକୁ ସମସ୍ତ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରର

ସାରାଂଶକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପତିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ହିଁ ଡ୍ରାମା ରଚନା କରାଯାଇଛି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନର୍କରୁ ବାହାର କରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବଗିଚାର ମାଲିକ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ । ସଙ୍ଗମଯୁଗ ହେଲା ଫୁଲର ବଗିଚା । ସେଠାରେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ରହିବ, ସର୍ବଦା ସୁସ୍ଥ, ଧନବାନ୍ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖ, ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି, ଏହାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ବାବା ଆସି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେବେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛ ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ସୁଖ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ଦୁଃଖ ରହିଛି, ଏଥିରେ ପୁଣି ସୁଖ ଅଧିକ ରହିଛି । ଯଦି ଅଧା ଅଧା ହୋଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ ସେଥିରେ ମଜା କ'ଣ ଥାଆନ୍ତା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଥିଲ, ଏବେ ତୁମର ମନେପଡୁଛି ଯେ ଆମେ କେତେ ଧନବାନ୍ ଥିଲୁ! ବହୁତ ଧନବାନ୍ ଯେବେ ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ମନେପଡିଥାଏ ଯେ ଆମ ପାଖରେ କ'ଣ କ'ଣ ଥିଲା, କେତେ ଧନ ଥିଲା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଭାରତ ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲା, ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଏବେ ଦେଖ କେତେ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛି । ଗରିବମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ଦୟା ଆସିଥାଏ । ଏବେ ଏକଦମ୍ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଭିକ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଧନବାନ୍ ଥିଲେ ସେମାନେ ଏବେ ଅପବିତ୍ର ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନାଟକ ଅଟେ, ବାକି ଯେତେ ବି ଧର୍ମ ଆସୁଛନ୍ତି ସବୁ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ଅଟନ୍ତି । କେତେ ଧର୍ମର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି । କେବଳ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଜଣେ ପିଲା ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମର ହିସାବ କିତାବ ବାହାର କରି ପଠାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଜାଣିବାରେ କୌଣସି ଫାଇଦା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସମୟ ନଷ୍ଟ ଅଟେ, ଯଦି ଏତିକି ସମୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତ ତେବେ ରୋଜଗାର ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତା । ଆମର ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ହିଁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମେ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ହିଁ ନେଉଛ ତେଣୁ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି । ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଛ ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମର ଶୁଣାଣି ଚାଲିଛି । ବାବା ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭାରତର ଉତ୍ଥାନ ଓ ପତନର ମଧ୍ୟ କାହାଣୀ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ପତିତ ଦୁନିଆ, ତୁମର ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମକୁ ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଅଭିନେତାମାନେ ଏଠାରେ ହାଜିର ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ' ଅବିନାଶୀ ତେବେ କେତେ ଢ଼େର ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର କେବେ ବି ବିନାଶ ହୋଇନଥାଏ । ଏତେ କୋଟି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ବାକି ଶରୀର ସମସ୍ତଙ୍କର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ହୋଲିକା ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛୁ, ଏବେ ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେଠାରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ, ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଥିବେ, ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥିବେ ସେମାନେ ସବୁକିଛି ଦେଖିବେ କିପରି ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇ ସମସ୍ତେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଛି କିପରି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗାଁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ବମ୍ବେ ପୂର୍ବରୁ ଏତେ ବଡ ନଥିଲା, ସମୁଦ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ଏତେ ଏତେ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ପୁଣି ଏହା ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡିଯିବ । ଏହି ଘର ଆଦି କିଛି ରହିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧୁର ନଦୀ କୂଳରେ ମହଲ ସବୁ ତିଆରି ହେବ । ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଘର ଦ୍ୱାର କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ଥରେ ଯଦି ସମୁଦ୍ର ଉଛୁଳିଲା ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ବହୁତ ଉପଦ୍ରବ ହେବ । କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ । ତେବେ ପୁଣି ଶସ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ବିପଦ ଆସିବାର ଅଛି । ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଥିବେ ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ମଉଜରେ ରହିବେ । ତେଣୁ କଥାରେ ଅଛି କାହାର ସର୍ବନାଶ ତ କାହାର ପୁଷ ମାସ । ବରଫ ବର୍ଷା ହେଲେ ଢ଼େର ମନୁଷ୍ୟ ମରିବେ, ବହୁତ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହେବ । ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କୁହାଯାଉଛି, ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ନୁହେଁ । ତେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କିପରି ଦୋଷ ଦେବା, ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶଙ୍କରଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିଲା ତେଣୁ ବିନାଶ ହୋଇଗଲା । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ମୁଶଳ କଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହି ମୁଶଳ ଦ୍ୱାରା କିପରି ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିରେ କିପରି ବାରୁଦ, ବିଷାକ୍ତ, ଗ୍ୟାସ ଇତ୍ୟାଦି ସବୁ ମିଶୁଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି- ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ତୁରନ୍ତ ମରିଯିବେ କେହିହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହେବେ ନାହିଁ, ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ମରିବେ । ଏହାସବୁ ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ, ତା'ର କେବେ ବି ବିନାଶ ହୋଇନଥାଏ ବା ଛୋଟ ବଡ ହୋଇନଥାଏ, ଶରୀର ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାକି ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବାବା କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଏହି ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛ । ବାସ୍ତବରେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଆଜିକାଲି ଦେଖ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କହୁଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀମତି, ଶ୍ରୀ ଅମୁକ । ତେବେ ଶ୍ରୀମତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିକାରଗ୍ରସ୍ଥ ହେବା ଏହା କ'ଣ ଶ୍ରୀମତ ଅଟେ, ଏହା ହେଉଛି ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ ।

ଏବେ ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ କଟିଯିବ । ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ପଦ୍ମଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ରୁହ । ତୁମ ପାଖରେ ଏବେ ବିଶ୍ୱର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏହି ଅଳଙ୍କାର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜି ତୁମେ ନିଜକୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବୋଲି ଭାବୁଛ କାଲି ଯଦି ମାୟା ଚାପୁଡା ଲଗାଇଦେବ ତେବେ ତୁମର ସବୁ ଜ୍ଞାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହୋଇ ପାରିବନାହିଁ । ମାୟା ଚାପୁଡା ଲଗାଇ ଅନେକଙ୍କୁ ତଳେ ପକାଇଦେଉଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ମାଳା କିପରି ତିଆରି ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଦଶା ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଛି, ସେଥିପାଇଁ ରୁଦ୍ରମାଳା ଠିକ୍ ଅଛି, ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ବାକି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମାଳା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଛାଡି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ବାବା ତ’ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ଶରୀର ନାହିଁ । ତେଣୁ ସିଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିଛନ୍ତି ଯେବେ କି ଏହାଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଆୟୁଷ ୬୦ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ଗୁରୁ କରିଥା’ନ୍ତି । ମୁଁ ତ’ ସତଗୁରୁ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ବେଶରେ ଅଛି । ତେଣୁ ସିଏ ଭକ୍ତିର ଗୁରୁ ଆଉ ମୁଁ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ଗୁରୁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦେଖ କେତେ ଢ଼େର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ବିନାଶୀରୁ ଅବିନାଶୀ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଆମେ ମୁକ୍ତିକୁ ଯାଇ ପୁଣି ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଆସିବୁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଆସିବ ଅନ୍ୟମାନେ ତ ପଛରେ ଆସିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ପରେ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହା ବିଶ୍ୱ ନାଟକ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ତ’ କହୁଛନ୍ତି ଓହୋ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ଲୀଳା...ଅପରମଅପାର ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଉପରୁ ତଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚକ୍ର ଘୁରୁଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା ବତୀଘର । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଟ୍ରେନରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ— ଅବିନାଶୀ ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ଏହି ଭାରତରେ ଦିନେ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା ତେଣୁ ବାବା ଭାରତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହାର ତିଥି ତାରିଖ କିଛି ନାହିଁ କାହିଁକିନା ସିଏ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଉନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ମନେ କର । ତୁମେ ଅଶରୀରୀ ଆସିଥିଲ, ପବିତ୍ର ଥିଲ ପୁଣି ଅଶରୀରୀ ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ସବୁ ପାପ କଟିଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିକୁ ହଦରୁ ବାହାର କରି ବେହଦରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ବୁଝି-ବିଚାରି କରିବାବାଲା ପଶ୍ଚାତାପରୁ ମୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।
ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କର ତା’ପରେ କର । ଯେଉଁମାନେ ଭାବିଚିନ୍ତି କର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ କରିବା ପରେ ବିଚାର କରନ୍ତି ତାହା ପୁଣି ପଶ୍ଚାତାପର ରୂପ ନେଇଯାଏ । ପଛରେ ଚିନ୍ତା କରିବା, ଏହା ପଶ୍ଚାତାପର ରୂପ ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କରିବା— ଏହା ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ଗୁଣ । ଦ୍ୱାପର କଳିଯୁଗରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ପଶ୍ଚାତାପ ହିଁ କରିଆସିଛ କିନ୍ତୁ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଏଭଳି ଭାବି ଚିନ୍ତି ସଂକଳ୍ପ ବା କର୍ମ କର ଯାହାକି କେବେ ମନରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପଶ୍ଚାତାପ ନ ହେବ, ତେବେ କୁହାଯିବ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସର୍ବଗୁଣ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଦାନ ଦେଉଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ମାଷ୍ଟର ଦାତା ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭଳି ବିଶେଷ କରି ଅମୃତବେଳାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାପ ସମାନ ବୀଜରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ସମୟ ଯେପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତୁମର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ଦରକାର । ତେଣୁ ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ବରଦାନର ସମୟ । ଏହି ସମୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କର ତେବେ ସାରା ଦିନର ଯୋଗର ସ୍ଥିତି ଉପରେ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ରହିବ ।